

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. மு. கருணாநிதி]

திட்டம் எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று நம்புவோம், இன்னும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் மூன்று படி அரிசித் திட்டம் அமலுக்கு வந்துவிடும் என்று நம்புவோம்' என்று சொன்னார்கள். அதே பாணியில் நானும் பேசினால் இன்னும் இரண்டு மாதங்களுக்குள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்போடு ரூ. 20 கோடி மத்திய அரசு சாங்கன் செய்யும் என்று நம்புவோமாக என்றும் நானும் பேசலாம். ஆகவே, அவர்கள் இப்படிப்பட்ட நல்ல ஒத்துழைப்பை நமக்குத் தருவார்களேயானால் நாம் இந்த விஷயங்களில் வெற்றிகரமான சூழ்நிலைகளைக் காண முடியும் என்று கூறி, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையை உறுப்பினர்கள் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு விடை பெறுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஒரு தன்னிலை விளக்கம் அளிப்பார்கள்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்பொழுது உற்பத்தி பெருகாமல் நோட்டு அடிப்பதிலே பயனில்லை என்று சொன்னார்கள். அதே பாடத்தைத் தான் 20 ஆண்டுகளாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மத்திய அரசை நோக்கிச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தது. ஆகையினால்தான், நீங்கள் அதைச் செயல்படுத்தவில்லையே, நாங்களாவது செயல்படுத்தலாம் என்பதற்காகத்தான் அந்த அதிகாரத்தை நாங்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் உடன்படுவார்களா?

4. ஆளுநரின் பேருரைமீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : துணை நிதிக் கோரிக்கையைப் பற்றிய பொது விவாதம் முடிவடைந்தது. அடுத்து, ஆளுநர் அவர்களின் பேருரையின்மீது விவாதம் இனிமேல் தொடர்ந்து நடைபெறும். உறுப்பினர்கள் 10 நிமிடம் என்ற காலவரைக்குள் உரையாற்றும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலில் திரு. வீரமணி அவர்கள் பேசுவார்கள்.

* திரு. சி. வீரமணி : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்த்தாயின் மூத்த தலைமகனாக அண்ணா அவர்களின் ஆட்சியின் கீழ் என் கன்னிப் பேச்சினை பேசுவதற்கு வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின்மீது நன்றி கூறும் முகத்தான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன்பு உயிர் நீத்த கழகக் காளைகளுக்கும், தமிழ் காக்க தன் உயிர் நீத்த மாணவர்களுக்கும் முதற்கண் என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அண்ணல் காந்தி அவர்கள் மறைந்து விட்டாலும், அவருடைய உயிர் நாடியான கொள்கைகள் மறக்கப்படவில்லை என்பதற்கு சாட்சியாக அவர்களுடைய உருவப் படத்தை மாமன்றத்திலே வைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் தனது "ஹரிஜன்"

[திரு. சி. வீரமணி]

[1968 பிப்ரவரி 17]

என்ற ஏட்டில் 'மறு பிறவி என்பதை நான் நம்பவில்லை, அப்படி மறு பிறவி எனக்கு இருந்தால், ஒரு ஏழை அரிஜன வகுப்பில் பிறக்க வேண்டும், என்ற விருப்பத்தைத் தெரிவித்து, அப்படித் தான் அரிஜன வகுப்பிலே பிறப்பதன் மூலம் தான் அரிஜனங்களுடைய ஏழ்மையையும், அவர்களுடைய ஹயரத்தையும் நீக்க நான் பாடுபட முடியும்' என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட உத்தமர் அண்ணல் காந்திஜி அவர்களுடைய கொள்கையிலே "கரையான் புற்றெடுக்க கருநாகம் புகுந்ததுபோல" காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் பாழ்படுத்தி விட்டார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய நல்ல வாய்ப்புகளை உண்மையிலேயே செய்துகொடுக்கவில்லை. அவர்கள் "அரிஜன நல இலாகா" என்ற ஒரு இலாகாவை ஏற்படுத்தி, அரிஜனமக்களின் வாக்குகளைப் பெறுவதற்கு அதை ஒரு விளம்பர சுவரொட்டியாக பயன்படுத்திக் கொண்டார்களே தவிர, அரிஜன மக்களுக்கு உள்ளப்படியே நம்பிக்கை தரும் வகையில் திட்டங்களை திட்டவில்லை.

(திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன் தலைமை)

அரிஜனங்களுக்கு விழிப்பு உணர்ச்சி ஏற்படவில்லை. அரிஜனங்களுக்கு வீட்டு வசதி ஏற்படுத்தவில்லை. எனவே அரிஜனங்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் ஏற்படுத்தித் தராமல் அவர்தந்த பட்டப்பெயரை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தந்து, அந்தப் பட்டப் பெயர் தான் நிலைத்ததே தவிர, என்ன திட்டம் போட்டார்கள் என்றால், ஒன்றுமில்லை. எந்த அளவுக்கு சமுதாயத்தில் திண்டாமை ஒழிக்கப்பட்டது? ஜாதி வேற்றுமை ஒழிக்கப்படவில்லை 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில்.

இந்த மாமன்றத்தில் நான் இன்னொன்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் திண்டாமை நாட்டில் ஒழிக்கப்படவில்லை. திண்டாமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றால், அதிலுள்ள கருத்துக்கள் ஆராயப்படவேண்டும். அந்தத் திண்டாமை என்பது தொழிலின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழில் வர்ணங்கள் அடிப்படையில் ஏற்பட்டது. ஆகவே, இதைப்போக்க வேண்டுமென்றால் வர்ணங்களின் அடிப்படையிலே ஏற்பட்ட தொழில் துறைகளிலே மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். ஒருவர் ஒரு நல்ல நிலையில் வாழவேண்டுமென்றால், சமுதாயத்தில் எல்லோருடனும் ஒன்றுபடக்கூடிய தன்மையை பெற்றிருந்தால் தான், நல்ல வாய்ப்புகளைப் பெற முடியும். மற்ற சமுதாயங்களுடன் ஒன்றுபடக்கூடிய சூழ்நிலை தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இல்லாத காரணத்தால், சமுதாயத்தில் மேலும் மேலும் கீழே தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, ஏழ்மையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, தொழிலில் மாற்றங்கள் தேடிக்கொடுக்கப்படவில்லை. பரி தைக்கும் செக்கிலியனுக்கு அந்தத் தொழிலில் முன்னேற்றம் ஏற்பட என்ன வழி இருக்கிறது? அதே போன்று கோட்டி தொழிலில் உள்ளவர்கள் முன்னேறுவதற்கு என்ன வழியிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலில் வளர்வதற்கு என்ன

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. சி. வீரமணி]

வழி இருக்கிறது? ஆகவே, தொழில் வளத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும், தொழிலுக்கு மதிப்பு அளிக்கப்படக்கூடிய தன்மை இருக்க வேண்டும். தொழிலுக்கு மதிப்பும், வாய்ப்பும் அளிக்காமல் இருப்பார்களேயானால், அரிஜன மக்கள் மேலும் மேலும் ஏழ்மையில் சிக்கி தவிக்கவேண்டிய நிலைதான் ஏற்படுகிறது. அவர்களுடைய குழந்தைகள் ஏழ்மைத் தனத்திலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. தான் பெற்ற பிள்ளைகளை, தான் பேணி வளர்த்த பிள்ளைகளை பள்ளிகளுக்கு அனுப்ப முடியாமல், ஐந்து வயது குழந்தையை பண்ணையங்களில் கூலிவேலைக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். அப்படிக் குழந்தைகளுடைய ஊதியத்தைப் பெற்றுத் தான் வயிற்றைக் கழுவுக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். எனவே ஏழைகள் காப்பாற்றப்பட்ட வேண்டும். அரிஜன மக்கள் ஐந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளை கட்டாயமாக பள்ளிகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அவர்களுக்குக் கட்டாயமாக கல்வி கற்பிக்க வேண்டும் என்பதை சட்டமாக்க வேண்டுமென்பதை, இந்த அரசை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனவே, அரிஜன இலாகா என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதனால் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியவில்லை 20 ஆண்டு காலத்தில். ஆகவே, அரிஜன மக்களுக்கு ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, இந்த அரசு அரிஜன மக்களுக்கு நிரந்தர வருவாய் கிடைக்கும்படி தொழில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தித் தந்து, அரிஜன மக்களை முன்னேற்றப் பாதையில் இட்டுச் செல்ல வேண்டும், அதற்கான வழிவகைகளை வகுக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய சர்க்கார் நீர்ப்பாசனத் துறையைச் சேர்ந்த அமைச்சர் திரு. கே. எஸ். ராவ் அவர்கள் மூன்று திட்டங்களிலும் நீர்ப்பாசனத் திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தும், உணவுப் பொருள்களை இறக்கு மதி செய்யும் நிலைதான் இருக்கிறது. நீர்ப்பாசனத்தில் இன்னும் அதிகமான அக்கறை காட்டவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால், நீர் உயர நெல் உயரும், நெல் உயரக் குடி உயரும் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. ஆகவே, நீர்ப்பாசனந்தான் மிக முக்கியமானது. குடி உயர்ந்தால்தான் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும். விவசாயத்தைப் பெருக்கினால் தான் அரசாங்கத்தின் அடிப்படையான கொள்கைகள் பெருக முடியும். ஆகவே நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப் பெருக்க வேண்டும். இந்த அரசு 10 மாத காலத்திற்குள்ளாக 100 கோடி ரூபாய் அளவில் திட்டம் அளித்திருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்ட வேண்டும். வரும் ஆண்டில் மைனர் இர்ரிகேஷன்காக மத்திய சர்க்காரை நம் சர்க்கார் 20 கோடி ரூபாய் கேட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தனக்கு வாய்க்கால் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் இந்த 20 கோடி ரூபாய் நம் அரசுக்கு வரக்கூடிய வழியை மத்திய சர்க்கார்

[திரு. சி. வீரமணி]

[1968 பிப்ரவரி 17]

சிடம் வற்புறுத்த வேண்டும். அந்த 20 கோடி ரூபாய் வந்தால், நம்முடைய எஞ்ஜினியர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க முடியும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்தி தமிழுக்கு மேலும் பெருமையைத் தேடிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்த் தாயின் பழையமையான தன்மையை உலகத்தவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டியதற்காக நாம் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த மாநாட்டின்போது, அமெரிக்க அறிஞர் ஒருவர் தமிழிலே தத்துவங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டு, ஒரு பழமொழியையும் எடுத்துக்காட்டினார். கூழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை என்கிற பழமொழியைச் சொன்னார்கள். 23—1—1968-ஆம் தேதி, இந்தத் திணிப்பை எதிர்த்துத் தீர்மானம் வந்தபோது, எதிர்க்கட்சிக் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இந்தக் கூழையும் கையில் வைத்துக்கொண்டு, மாணவர்கள் என்ற மீசை தடுத்ததின் காரணமாக இந்தி என்ற கூழை குடிக்க முடியாமல் தவித்தார்கள் என்பதைக் கண்டு களித்தோம். மாநில அரசிலே தீர்மானம் போட்ட பிறகும், நாம் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய பிறகும், மத்திய அரசு மொழிப் பளுவை பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்கிறார்களே அல்லாது, நாம் கேட்கும் வகையில் மொழிப் பளுவைக் குறைக்கத் தயாராக இருக்கவில்லை. பளுவைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்பது முறையற்றது. வாய்ப்பாடு படிப்பது கணக்குப் போடத்தான், வாய்பாட்டையே படிப்பது பயனற்றதாகும். பல மொழி படிப்பது, பன்மொழிப் பண்டிதனாகலாமே தவிர, நாட்டிற்குப் பயனில்லை. ஆகவே, மத்திய சர்க்காரை நான் வேண்டி, விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், மொழிக் கொள்கையை தளர்த்துங்கள். தேசத்தில் ஒற்றுமை குலையாமல் இருக்க வேண்டும் என்றால், ஒற்றுமையைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றால் ஒரே மொழியாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியாகாது. சைனாக்காரனும் பாகிஸ்தான்காரனும் நம்மீது படையெடுத்தபோது, மொழியாலேயா மக்களை ஒன்று சேர்த்தோம்? இந்தியா நம்மைக் காப்பாற்றியது? 'யாமார்க்கும் குடியல்லாம்' என்கிற தத்துவந்தான் நம்மைக் காப்பாற்றியது. ஆகவே மத்திய அரசு சிந்தனைக்கு எழுவிட்டு, சேனைக்கு எழுவிடுவதை விட்டு, செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வாழ்க தமிழ். (பலத்த ஆரவாரம்).

* திரு. என். சங்கரய்யா : சபாநாயகர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி செலுத்தி, இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சி ஹைதராபாத்தில் நடந்த மாநாட்டில், காங்கிரஸ் அல்லாத அரசுகள் எங்கெங்கு இருக்கின்றனவோ அவற்றை எப்படியாவது கவிழ்க்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. என். சங்கரப்பா]

பிறுக்கும் சூழ்நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு காங்கிரஸுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியை சசிக்க முடியாமல், இம்மாதிரியான வழியில் அது இறங்கியிருக்கிறது. காங்கிரஸ் அல்லாத அரசாங்கங்களைக் கவிழ்க்க வேண்டும் என்று இருக்கும் நிலையில் நம் மாநிலத்தில் மத்திய சர்க்காருடைய தவறான கொள்கைகளை எதிர்த்துப் போராட வேண்டுமென்றால், ஏராளமான அளவில் மக்களின் ஆதரவைத் திரட்ட வேண்டியது அவசியமாகிறது. இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்தில் இருக்கும் அரசு ஏதாவது மக்களுக்கு நல்லது செய்யப் புகுந்தால், அது இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு களுக்கு சலுகை காட்டுவதாக சூண்டும் வர்க்கப் பிரதிநிதிகள் கூறுகிறார்கள். அதைக் கண்டு நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை.

நம்முடைய நாட்டில் ஏற்படக்கூடிய முன்னேற்றத்திற்கு உரைக்கல்லாக எதை வைத்துப்பார்க்கலாம் என்கிற பிரச்சினை இருக்கிறது. நாடே பெருமைப்படும் அளவில் நம்முடைய மாநிலத்தில் நிலையான ஒரு மாற்று அரசாங்கம் தேர்தலிலிருந்து கிடைத்திருக்கிறது. கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக விவசாயிகளுக்கு நிலப்பரப்புக்களைப் பகிர்ந்தளிக்கும் கொள்கையில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் காணவில்லை என்று மாபெரும் காங்கிரஸ் தலைவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் என்று சொல்வது ஒரு மோசடியாகத் தான் இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப் புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறோம். விவசாயக் கூலிகளுக்கு வேலை கிடையாது. விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டே இருக்கின்றன. லேவாதேவிக் கடைகள் அதிகரித்து விட்டன. வேறு எந்தத் தொழில் வளராவிட்டாலும், வட்டிக் கடைகள் அதிகமாகிவிட்டிருக்கின்றன. கள்ளப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு இருப்பதால், பணம் படைத்தவர்கள் ஊரெல்லாம் ஏராளமான வீடுகளை வாங்கவும், வாடைகையை தன்னிஷ்டம்போல உயர்த்தவும் எதுவாக இருக்கிறது. இது சாதாரணமான காட்சியாக இருக்கிறது.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அடிக்கடி விவசாயிகளின்போல் பரிந்துரை பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அம்மாதிரியான பிரச்சினைகளை இந்த சபையில் கொண்டு வருவதன் மூலம், விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையையும் செய்யவில்லை. அதில், பெரிய மிராசுதார்களுக்கும், பெரு நிலக்கிழார்களுக்கும் தான் நன்மை பயக்கும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கைத்தறித் தொழிலில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் இந்த மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டிய வேண்டுகோள் இதுதான். உயர்மட்டக் கமிட்டியொன்றை உடனடியாக அமைத்து, இந்த மாநிலத்தில் பல இடங்களில் கைத்தறித்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1968 பிப்ரவரி 17]

தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களின் நிலையைக் கண்டறிந்து, கைத்தறித் துணிகளின் தேக்க நிலையைக் கவனித்து, அவற்றை விற்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்து, தொழிலாளர் நலனைப் பாதுகாப்பதற்கு நம்மாலியன்ற அளவு ஒரு நடவடிக்கையை இந்த அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு ஏராளமான பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம், யாரோ மூன்றாவது சக்தி தூண்டி விடுகிறது என்பதல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும், சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும் சில சமயங்களில் கூறுகிறார்கள், யாரோ தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று. தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிடுவது அவர்களுடைய வயிறு; தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிடுவது அவர்களுடைய குடும்பங்கள்; தொழிலாளர்களைத் தூண்டி விடுவது அவர்களுடைய குடும்பங்களில் உள்ள வேதனை. இருபதாண்டுக் காலமாக நன்மை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்து, இன்றைக்கு மந்த நிலைமை ஏற்பட்டு, வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் ஆட்குறைப்பும் ஏற்படும் காரணத்தால், அவர்களுக்குக் கடுமையான பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த நிலைமையில், அந்த நெருக்கடியின் சுமைகள் பூராவையும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மீது சுமத்துவதற்கு இந்த நாட்டில் இருக்கும் பெரிய முதலாளிகள் முயற்சிக்கிறார்கள். தங்களுடைய லாபத்தைக் குறைத்துக்கொள்வதற்கு முதலாளிகள் தயாராய் இல்லை. வேலைப் பளுவைச் சுமத்தியும், ஆட்குறைப்பு செய்தும், பஞ்சப் படியில் வெட்டு ஏற்படுத்தியும், தொழிலாளர்கள் மீது பெரிய மோசடி செய்து, அவர்கள்மீது பளுவைச் சுமத்தி வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக, இயற்கையாகவே தொழிலாளர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்ப்பது இயல்பு. இந்த அடிப்படைக் காரணத்தைப் புரிந்துகொள்ளாமல், இதில் வேறு யாரோ குழப்பம் ஏற்படுத்திவிட்டார்கள் என்று சொன்னால், பிரச்சினையினுடைய உண்மையான காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் பேசுவதாகத்தான் இருக்கிறது.

மத்தியதர வகுப்பாரிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது. நாடு பூராவும், ஐம்பதாயிரம் இன்ஜினியரிங் பட்டதாரிகளுக்கு வேலை இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்திலும் இன்ஜினியரிங் பட்டதாரிகள் பலருக்கு வேலை இல்லை. இந்த நாட்டிலுள்ள சுரண்டல் கூட்டங்கள் மாநில அரசாங்கத்தையும் மத்திய அரசாங்கத்தையும் தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு இணங்கச் செய்வதற்காகப் பல காரியங்கள் செய்கின்றன. நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் குண்டு சட்டியில் குதிரை டட்டிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தில் இன்றைக்கு இருக்கும் கொள்கை நீடிக்குமானால், எந்த மாநில அரசாங்கமும் இன்று மக்களுக்கு அதிகமான நன்மையைச் செய்ய முடியாது. பாங்கு

1963 பிப்ரவரி 17] [திரு. என். சங்கரய்யா]

கனையெல்லாம் தேசியமயம் ஆக்காமற்போனால், தொழில்களைத் தனிப்பட்ட பெரு முதலாளிகள் கையிலிருந்து நாட்டுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் சொந்தமாக்காமற்போனால், அயல்நாட்டு வியாபாரத்தில் இந்திய, அயல்நாட்டு முதலாளிகள் கொண்டிருக்கும் ஏகபோக உரிமைகளைத் தவிர்த்து, அயல் நாட்டு வியாபாரத்தை ஏகபோகமாக இந்திய அரசாங்கமே மேற்கொள்ளாமற்போனால், நாட்டில் நிலப் பிரபுத்துவ முறையையும், லேவாதேவி முறையையும் இன்றைக்கு ஒழிக்காமற்போனால், இந்த நாட்டில் இருக்கும் சாதாரண மக்களுக்கு, எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும், அதிகமான நன்மையைச் செய்ய முடியாது. இந்த மாநில அரசாங்கத்தினுடைய வரம்புக்கு உட்பட்டு என்ன செய்யலாம் என்று நாங்கள் கூற விரும்புவது இதுதான். நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரும் பகுதி மக்கள் விவசாயிகள். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அடிக்கடி குறிப்பிடுகிற 'விவசாயிகள்' யார் என்றால், கையில் விரல்விட்டு எண்ணிவிடக் கூடிய எண்ணிக்கையினராகத்தான் இருப்பார்கள். ஆனால் விவசாய வேலை செய்யக்கூடிய விவசாயக் கூலிகள், பண்ணையில் வேலை செய்யக்கூடிய விவசாயிகள், வாரம், குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகள், சிறு நிலச்சுவான்தார்கள், இவர்களுடைய இந்த உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். கடந்த காலத்தில் இந்த மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருந்த நில வுடைபைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டம், இன்று மோசடியாக மாறி விட்டது. அதன் காரணமாக, சில ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் கூட உபரியாகக் கிடைக்கவில்லை. ஏராளமாக விதிலிலுக்கு என்று சொல்லிக்கொண்டு, பெரிய மிராசதார்கள் எல்லாம் அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வராமல் தடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆகவே, நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டத்தை மீண்டும் திருத்த வேண்டும். ஒரு குடும்பத்திற்குப் பதினைந்து ஸ்டான்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் இருக்கக் கூடாது என்று சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். 'ஒரு நபருக்கு' என்று இருப்பதை 'ஒரு குடும்பத்திற்கு' என்று நிலவுடைமைக்கு அளவு கட்டும் வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பழத் தோட்டங்கள், பால் பண்ணைகள், கரும்பு சாகுபடி என்றும், தேயிலை, காப்பி ஆகியவை பயிரிடுவதற்கான தோட்டங்கள் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு, ஏராளமான விதி விலக்குகள் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விதி விலக்குகள் பூராவையும் ரத்துசெய்ய வேண்டும். ரத்து செய்தால், இன்றைய தினம் லட்சக்கணக்கான விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு உபரி நிலம் கொடுக்க முடியும்.

இந்த மாநிலத்தில் வார, குத்தகை சாகுபடியாளர்களின் பாதுகாப்புக்கான சட்டம் 1966-ம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்டது. அது, இந்த வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 20-ம் தேதியோடு காலாவதியாகிறது. அது காலாவதியாகிவிட்டால், அதை மீண்டும் நீடிக்குமாறு மாநிலத்தில் உள்ள குத்தகை, வார விவசாயிகள் கோருகிற

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1968 பிப்ரவரி 17]

றார்கள். ஆனால், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், அதை நீடிக்கக் கூடாது என்று நிலச் சொந்தக்காரர்கள் விரும்புகிறார்கள். ஏனென்றால், 20—4—1968 அன்றோடு சட்டம் முடிந்துவிட்டால், அதற்குப் பிறகு உடனடியாக குத்தகை, வார பாக்கிக்காக ரெவினியூ கோர்ட்டின் மூலம், பல்லாயிரக்கணக்கான வார, குத்தகை விவசாயிகளை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று திட்டமிடுகிறார்கள். ஆகவே, மாநில அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புவது என்னவென்றால், 20—4—1968-க்குள் லாகவே, குத்தகை, வார பாக்கிக்காக எந்த ஒரு விவசாயியையும் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்பது மேலும் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கக்கூடிய சட்டத்தை நாம் இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றி, ஏராளமான சாகுபடியாளர்களின் உரிமையைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில், இந்த மாநிலத்தில் இருக்கும் குத்தகை வாரதாரர்களுக்கு, அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் அளவிற்குச் சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு நான் வருத்தத்தோடு சொல்வது என்னவென்றால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், தாங்கள்தான் விவசாயிகளுடைய நண்பர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், சென்ற காலத்தில் திரு. குல்சாரிலால் நந்தா அவர்களின் தலைமையில் இந்திய அரசாங்கம்—அதனுடைய திட்டக் குழு—நாடு பூராவும் உள்ள நிலச் சீர்திருத்தங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு குழு நியமித்தது. அந்தக் குழுவில் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களும் அங்கத்தினராக இருந்தார்கள். ஆனால், அந்த நில சீர்திருத்தக் குழு கொடுத்திருக்கும் அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், தமிழ் மாநிலத்தில் உள்ள விவசாயிகளுக்காக, குத்தகை, வார சாகுபடியாளர்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்களிலே ஏராளமான ஓட்டைகள் இருக்கின்றன என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த ஒரு பொருளாதார நிபுணர், திரு. லாட்ஜின்ஸ்கி என்பவர், தஞ்சை மாவட்டத்திலே வந்து, அங்கே சட்டத்தைப்பற்றிய பரிசீலனை நடத்தும்போது, ஏராளமான ஓட்டைகள் அதில் இருப்பதைக் காண்பித்தார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே உள்ள ஏராளமான வார குத்தகை விவசாயிகள் இந்த அரசாங்கத்திடமிருந்து இந்தக் காரியம் நடைபெறும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல், இன்றைய நிலக்கை இன்றைதான் சாகுபடி செய்கிறார் என்று பதிவு செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், விளைச்சலில் மூக்கால் பங்கு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு அந்த விவசாயிகள் தாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய வார, குத்தகையை அரசாங்கத்திடம் கொடுத்து, அரசாங்கம் அதை நிலப் பிரபக்களுக்குக் கொடுத்துவிடும் என்ற எற்பாடு இருந்தால், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு மார்க்கம் ஏற்படாது.

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. என். சங்கரய்யா]

ஆகவே, இன்றைக்கு சாகுபடியாளர்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய விரிவான சட்டத்தை இந்த மாநில அரசாங்கம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியை நாம் ஆழ்ந்த கவனத்தோடு செய்தாலும், மேலும் உணவு உற்பத்திக்கு நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று பார்க்கும்போது, அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய, ஆனால் சாகுபடிக்கு லாயக்காக இருக்கக்கூடிய தரிசுப் புறம்போக்கு காக இருந்தாலும், அல்லது காட்டிலாக்காவிற்குச் சம்பிரதாய பூர்வமாக சொந்தமாக இருந்து, ஆனால், காடு வளர்ச்சிக்குத் தேவையில்லை என்று இறுதியாக முடிவு செய்யும் நிலங்களாக இருந்தாலும், அவைகளை இந்த மாநிலத்தில் கணக்கெடுத்தால், ஒரு கணிசமான அளவு நிலம் கிடைக்கும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்களில் 40 அல்லது 50 சதவீதத்தினர் நிலமற்ற விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய எண்ணிக்கை மேலும் மேலும் பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. இவர்கள் உற்பத்தியில் ஈடுபட வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறார்கள். இவர்கள் பாடுபடுவதற்கு நிலம் வேண்டும். இன்றைக்கு நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டத்தை அடியோடு திருத்துவதன் மூலமும் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்கும், சாகுபடிக்கு லாயக்காக இருக்கும் தரிசுப் புறம்போக்கு நிலங்களை மாவட்ட ரீதியாகக் கணக்கிட்டு, அவற்றை நிலமற்ற விவசாயிக் கூலிகளுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் ஓராண்டுக் காலத்திற்குள் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்தால், இந்த மாநில அரசாங்கத்திற்குப் பின்னால், தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய லட்சக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்களும் ஏழை விவசாயிகளும் திரளுவார்கள் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும்.

கொள்முதல் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக நான் கூறிக்கொள்ளுவது என்னவென்றால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் இங்கே பேசினார்கள். பல பேர் பேசும்போது, “எல்லா ஊர்களிலும் ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்” என்று பேசுகிறார்கள். அதே நேரத்தில், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. கருந்திருமன் அவர்கள் பேசும்போது, “நீங்கள் கொள்முதல் திட்டத்தின் மூலம் விவசாயிகளைக் கொள்ளை அடிக்கிறீர்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டில் அவர்கள் எதைச் செய்ய விரும்புகிறார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். கொள்முதல் நீடிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களா? அவ்வாறு நீடிக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு மக்களுக்கு ஒரு மலிவான விலையில் அரிசி கிடைக்க வேண்டும் என்கிறார்களா? அல்லது, அவர்களுடைய கட்சித் தலைவர் கூறுவதுபோல், கொள்முதல் திட்டத்தைக் கைவிடவேண்டும் என்று கூறுகிறார்களா? இரண்டு நிலைகளையும் ஏக காலத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று, இரண்டு நாக்கு உள்ளவர்கள்தான் அப்படிப் பேச முடியும். இந்த மன்றத்தில் அவ்வாறு பேசுவது பொருத்தமற்றது.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1968 பிப்ரவரி 12]

எங்களுடைய அபிப்பிராயத்தில், தமிழ்நாட்டில் குடும்பக் கார்டு முறை அமலில் இருக்கும் பிரதேசங்களில் கொடுக்கும்படியான அரிசியின் அளவை 12 அவுன்சுக்கு உயர்த்துவது நிச்சயமாக மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கும். இன்றைக்குக் கொடுக்கும் அளவு தானியம் போதவில்லை என்று கூறுகின்றார்கள். நகரசபைப் பகுதிக்கும், மேஜர் பஞ்சாயத்துப் பகுதிக்கும் நாம் குடும்பக் கார்டு முறையைக்கொண்டு வந்துவிட்டால் அங்குள்ளவர்களுக்கு வேண்டிய தானியங்களை அரசாங்கமே சப்ளை செய்தால் நிச்சயமாக பாக்கி தானியங்கள் பூராவும் கிராமங்களில் நின்றுவிடும். நகர மக்களின் தேவைதான் கிராமத் தானியங்களை நகரங்களுக்கு இழுக்கிறது. நகர மக்களின் தேவையையும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக் களில் உள்ள மக்களின் தேவையையும் அரசாங்கத்தினுடைய நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் பூர்த்தி செய்தால், நகரங்களுக்கு கிராமங்களிலிருந்து அரிசி ஈர்க்கப்படாமல், பாக்கி அரிசி பூராவும் கிராமங்களில் தங்கி, கிராமங்களில் விலைவாசி குறையும். நாங்கள் கூறுவது என்னவென்றால், இன்றைக்கு ரூ. 1.44-க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுக்கப்பட வேண்டுமானால், அதாவது ஒரு கிலோ 90 பைசாவுக்கு என்று கொடுக்கப்படுகிற முறையில் இன்றைக்கு கொடுக்கப் படுவதைக் காட்டிலும் அதிகமான மக்களுக்கு நகரப் புறங்களிலும், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலும் வாழும் மக்களுக்கு குடும்பக் கார்டு மூலம் 12 அவுன்சு அளவு கொடுத்துவிட்டால், இந்த மாநிலத்தில் உணவுப் பிரச்சினை பெருமளவு தீரும்.

இன்று காங்கிரஸ் கட்சியினர் விவசாயிகளின் பெயரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும் என்றால், மாநில சர்க்காரை எங்களுடைய கட்சி கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், மூன்று ஏக்கருக்கும் அதற்கும் கீழே நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு, கொள்முதலிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு விட்டால், அவர்கள் இன்றைக்கு இந்தவிதமாகப் பாதிக்கப்பட்ட மாட்டார்கள். பத்து ஏக்கருக்கு மேலே நஞ்சை நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்து, உபரி தானியம் முழுவதையும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்பது திட்டம் என்று பகிரங்கமாக அறிவித்துவிட வேண்டும். அப்படி பத்து ஏக்கருக்கு அதிகமாக நிலம் வைத்துள்ள நிலப் பிரபுக்களிடமிருந்து உபரி தானியம் முழுவதும் கொள்முதல் செய்யப்பட்டால், நிச்சயமாக மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு, தேவைப்படக்கூடிய மக்களுக்கு உணவுத் தானியம் கொடுக்க முடியும். இந்த முறையை யதார்த்த பூர்வமாக அணுக வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், கீழ் பவானிப் பகுதியில் விவசாயம் பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலை இருக்கிறதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது 'மார்ஜினலி ஸர்ப்ளஸ்', அதாவது, ஓரளவுக்கு உபரியாக இருக்கும் ஒரு மாநிலம் என்று இருக்கக்கூடிய நிலை இருந்தாலும், இந்த வருஷம் நிலைமை மோசமாக இருக்கும் காரணத்தால், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஜாக்கிரதை

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. என். சங்கரய்யா]

யாக இருந்து, சற்று அதிகமாகவே கொள்முதல் செய்துகொள்வது நல்லது என்ற கருத்தை இந்த மன்றத்தின் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்தால் தான், எதிர்காலத்தில் மேலும் பல கிராமங்களில் விவசாயக் கூலிகளுக்கு வேலையில்லாத நேரத்தில் அந்த இடங்களில்கூட, நியாய விலையில் அரிசி கொடுக்கமுடியும். ஆகவே, நாம் முன்ஜாக்கிரதை யோடு, அதிகப்படியாகக் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்றால், சூழிப்பாக மூன்று ஏக்கரிலிருந்து பத்து ஏக்கர் வரை நிலம் வைத் திருப்பவர்களிடமிருந்து ஒரு லெவி சிஸ்டம் வைத்து கொள்முதல் செய்துகொண்டு பத்து ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்க ளிடமிருந்து அவர்களுடைய சொந்த உபயோகம், விவசாயத் திற்குத் தேவையான விதை முதலியவற்றுக்குப் போக பாக்கியிருக் கக்கூடிய தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்தால், இந்தப் பிரச்சினையை ஓரளவுக்குத் தீர்க்க முடியும் என்று நாங்கள் நம்பு கிறோம்.

இன்றையதினம் மாநில அரசாங்கமானது கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய மொழிப் பிரச்சினையைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொழிப் பிரச்சினையிலே எங்கள் கட்சிக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்திற்கும் பொதுவான சில அம்சங்கள் உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பதினான்கு மொழிகளையும் இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஆட்சி மொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது எங்கள் இருவருக்கும் உள்ள பொதுவான அம்சம். அந்தந்த மாநிலங்களில் அந்தந்தப் பிரதேச மொழிகள் தான் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்பதிலும் உடன் பாடு உண்டு. இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்பும் வரை ஆங்கிலம் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு மொழியாக நீடிக்க வேண்டும். இந்த அடிப்படையில்தான் எங்கள் கண்ணோட்டத்தைச் செலுத்திப் பார்க்கிறோம். தமிழகத்திலேயும், மற்ற இந்தி பேசாத பகுதி களிலேயும் உள்ள மக்கள் எப்படி இந்தியை விரும்பவில்லையோ, அதேபோல இந்தி பேசக்கூடிய மாநிலங்களில் உள்ள மக்கள் ஆங்கிலத்தை விரும்பவில்லை. எல்லாப் பிரதேச மொழிகளும் ஆட்சிமொழியாகின்ற வரைக்கும், இந்த இடைக்காலத்தில் ஆங்கிலமும் இந்தியும் இந்திய அரசாங்கக் காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். மொழித் தீர்மானம் இந்தப் பேரவையில் வந்த நாளன்று நாங்கள் நடுநிலைமை வகித்தோம். எங்கள் கட்சியின் அபிப்பிராயம் முதலாவதாக, தமிழகத்தில் தாய்மொழியாகிய தமிழ் ஒன்று தான் கட்டாயமாகப் போதிக்கப்பட வேண்டும். இரண்டாவதாக கல்வி வல்லுநர்கள் தீர்மானிக்கக்கூடிய முடிவிற்படி ஆங்கிலத்தை யோ, அல்லது இந்தியாவிலுள்ள வேறு மொழிகளையோ அவர் களுடைய இஷ்டத்தின்படி படித்துக்கொள்வதற்கு விட்டுவிட வேண்டும். அதற்கான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். இப்பொழுது நம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மொழிச் சிக்கலைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும்

ப.ப.
1-00

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1968 பிப்ரவரி 17]

அழைத்து, கல்வி வல்லுநர்களையும் அழைத்துப் பேசி ஓர் உடன் பாட்டிற்கு வரவேண்டும். இந்திய அரசாங்கத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். இதற்காக இந்திய அரசாங்கம் ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டி ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர வேண்டும். இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் உகந்த வகையில் மொழிப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவேண்டும் என்பது தான் எங்கள் கருத்து.

இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய மைனாரிட்டி மொழி பேசும் சிறுபான்மையினர் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இந்த நாட்டில் மைனாரிட்டிகள் எந்தப் பகுதியில் இருந்தாலும் அவர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அந்த சிறுபான்மையினரின் குழந்தைகளுக்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளில் தங்கள் தாய்மொழியிலேயே கல்வி பயில வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து தர வேண்டும். பாரதியார் கூறியதுபோல்,

“செப்புமொழி பதினெட்டுடையாள் எனில்,
சிந்தனை ஒன்றுடையாள்”

என்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் ஆங்கிலத்தை ஆட்சிமொழியாக புகுத்தியபோதுதான் இந்திய மக்கள் அதைப்பற்றி நினைத்தார்கள். பல மொழி பேசும் இந்தியாவில் ஆங்கிலம் ஒன்றே ஆட்சி மொழியாக இருந்தது. அதனால் பிரதேச மொழிகள் நசிந்து போயின. இதைப்போல்தான் இந்திய அரசாங்கம் இந்தி ஒன்று தான் ஆட்சிமொழி என்று கூறுகிறது. எல்லாப் பிரதேச மொழிகளும் இந்திய அரசின் மொழிகளாக ஆக முடியாது என்கிறார்கள். எப்படிப் பார்த்தாலும், இந்த பதினான்கு மொழிகளும் இந்திய அரசாங்கத்தின் ஆட்சி மொழிகளாக ஆனால்தான் இந்த மொழிப் பிரச்சினை தீரும். சிறுபான்மையினருக்குத் தக்க பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். சாதாரண மக்களுக்கும் சகலவித உரிமைகளும் அளித்து தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட காரியங்களில் இந்த தமிழக அரசு பாடுபட்டால், நாங்கள் ஊக்கம் அளிப்போம். இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு தொடர்ந்து எங்களுடைய ஆதரவு கிடைக்கும். மக்களுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டு இந்த அரசாங்கம் தீரும் சிறப்புமாக ஆட்சியை நடத்த வேண்டும்; இந்தியாவிலுள்ள மற்ற மாநிலங்களுக்கு, ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்க வேண்டும் என்று கூறி என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. போஜன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய ஆளுநர் பேரூரையின்மீது ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற நான் விரும்புகிறேன். எந்த ஒரு அரசு—அது முடியரசாக இருந்தாலும் அல்லது குடியரசாக இருந்தாலும்—நாட்டு மக்களின் குறிப்பறிந்து, மக்களுடைய குறைகளை அறிந்து அவற்றைப் போக்கி மக்களின் நிரூபணப்போல் நடந்து வருகிறதோ அதுதான் நல்ல ஆட்சி என்று கொள்ளப்படும். அதனால் தான் மக்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும். நம்முடைய ஆளு

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. கே. போஜன்]

நரின் பேருரை நன்றாக அமைந்திருக்கிறது. விருப்பு வெறுப்பு களுக்கு அப்பாற்பட்டு, நல்ல முறையில் ஆளுநரின் உரை அமைந்ததற்கு இந்த நாட்டு மக்களும், இந்தப் பேரவை உறுப்பினர்களும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மொழிப் பிரச்சினை விவகாரம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், நாடாளுமன்றத்தில் 1967-ம் ஆண்டு ஆட்சிமொழித் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது. இந்தத் திருத்தச் சட்டம் இந்தியாவிலுள்ள மற்ற தேசிய மொழிகளுக்கு மதிப்பளிக்காத நிலையில், மற்ற மொழிகளுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு முரணாக, இந்தி பேசாத மக்களுக்குப் பெரும் சமையாக இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும், பெரிய கல்வி வல்லுநர்களும் ஒரு மாநாடு கூட்டி பேசிக் கலந்து உரையாடி நல்ல முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்று ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை வரவேற்கின்றேன்.

மத்திய சர்க்காரிலிருந்து மாநில சர்க்காருக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த கடன் தொகைகளும், மானியங்களும் கடந்த இரண்டாண்டு களாக உயர்ந்துவருவதற்குப் பதிலாகச் சுருங்கியுள்ளது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. எல்லா அதிகாரங்களும் மத்திய சர்க்காருடைய கையில் இருப்பதால் மாநில அரசு எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரின் தயவை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரின் அதிகாரத் தைக் குறைத்து, மாநில சர்க்கார்களுக்குக் கூடுதலான அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும். பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டுத் தொடர்பு போன்ற முக்கியமான அதிகாரங்களை மட்டும் மத்திய சர்க்கார் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மற்ற அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய எண்ணத்தைத் தைரியமாக எடுத்துச்சொல்லி யிருப்பது பாராட்டுதற்குரியது. ஆளுநர் என்ற பெயருக்கு ஏற்றபடி அவர் உரையாற்றியிருக்கிறார். மற்ற மாநில ஆளுநர்களுக்கு நம் மாநில ஆளுநர் உதாரணமாக விளங்குகிறார். அவரைப் புகழ்ந்து பேசுவதில் தவறு இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மொழிப் பிரச்சினையிலே, 1968 ஜனவரி 23-ம் நாளன்று நமது பேரவையில், “தமிழகத்தில் ஆங்கிலமும் தமிழும்தான் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்க வேண்டும்” என்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இது எல்லோராலும் வரவேற்கத்தக்கது. மேலும் சிறுபான்மை மக்கள் பேசும் கன்னடம், தெலுங்கு போன்ற மொழி பேசுவோருடைய குழந்தைகள் தங்கள் தாய் மொழியில் படிக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சினையைத் தமிழக அரசு நல்ல முறையில் தீர்த்து வைத்திருக்கிறது. கடந்த ஆண்டில் இருந்த நிலைமைக்கும், இப்போது இருக்கும் நிலைமைக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம்

[திரு. கே. போஜன்]

[1968 பிப்ரவரி 17]

இருக்கிறது. முன்பு நீலகிரி மாவட்டத்தில் அரிசி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருந்தது. அரிசியின் விலையும் அதிகமாக இருந்தது. பட்டணம் படி அல்ல, சாதாரண ஒரு லிட்டர் அரிசி வெளி மார்க்கெட்டுகளில் ரூ. 1.75 முதல் 2 ரூபாய் வரையில் விற்பனையாகி இருந்தது. ரேஷன் கடைகளில்கூட அரிசி கிடைக்காமல் மக்கள் பெருத்த அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது நிலைமை முற்றிலும் மாறியிருக்கிறது. ரேஷன் கடைகளில் தாராளமாக அரிசி கிடைத்து வருகிறது. வெளி மார்க்கெட்டில் ஒரு லிட்டர் விலை ரூ. 1.25 முதல் ரூ. 1.40 வரை நல்ல அரிசி கிடைத்து வருகிறது. இப்போது நீலகிரி மாவட்ட மக்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் நல்ல அரிசி கிடைக்க, நீலகிரி மாவட்டத்திற்குச் சலுகை தந்த நமது உணவு அமைச்சரை, நீலகிரி மாவட்ட மக்களின் சார்பாகவும், பொதுமக்களின் சார்பாகவும், பேரவை உறுப்பினர்கள் சார்பாகவும், என் சார்பாகவும் பாராட்டி, அவருக்கு எங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதிலும் கூட அநேக முன்னேற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால், காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் குறை சொல்லலாம். காரணம் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சர்க்காருக்கு எதிராக எதுவும் சொல்லவில்லை என்றால் எதிர்க்கட்சியாகச் செயல்படவில்லையே என்று பொது ஜனங்கள் நினைத்துக்கொண்டுவிடலாம் என்று நினைத்துப் பேசுவதாகத் தான் நான் நினைக்கிறேன். உண்மையைச் சொல்லப்போனால் இயற்கை நிலை நமக்கு எதிராக இருந்தாலும் கூட, சாதகமாக இல்லை என்றாலும் கூட, அரசு விவசாயத் துறையில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சிகள் பல. அதன் காரணமாக பல நன்மைகள் விவசாயிகளுக்கும், நாட்டிற்கும் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயத் துறையில் சில காரியங்களை இந்த அரசு செய்தாக வேண்டும்.

நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிழங்குப் பயிர்கள் தான் அதிகம். கிழங்குப் பயிர்களுக்குப் பூச்சி விழுகிற நேரத்தில் மருந்து தெளிக்க பூச்சி மருந்துகள் அந்த அந்தச் சமயத்தில் கிடைக்கவில்லை. இரண்டு மாதங்களாக மருந்து கிடைக்கவில்லை. நானும் அடிக்கடி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அனுப்புகிறேன் என்கிறார்களே தவிர இன்னமும் அனுப்பவில்லை. இனியாவது அந்தப் பகுதியில் தேவைப்படுகிறபோது பூச்சி மருந்து கொடுக்க தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு முன்பு நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 50 சதவிகிதம் சகாய உதவி பூச்சி மருந்துக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது அதை 3-இல் ஒரு பங்கு குறைத்து 33 சதவிகிதம் தான் கொடுக்கிறார்கள். முன்போலவே 50 சதவிகிதம் கொடுக்க இந்த அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் சாதனங்களை

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. கே. போஜன்]

முன்பு 50 சதவிகிதம் சகாய விலையில் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது நாற்பது ரூபாய்தான் குறைத்துக்கொடுக்கிறார்கள். முன்போலவே கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இப்போது விவசாயிகள் உரத்தை உபயோகிப்பதில் மிகுந்த அக்கறையும், ஆர்வமும் காட்டி வருகிறார்கள். ஆனால் உரம் வேண்டிய அளவு கிடைக்கவில்லை. நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் எடுத்துச் சொல்லி இன்னும் அதிகமான அளவுக்கு உரத்தைப்பெற்று விநியோகிக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது அரசாங்கம் கொண்டு வந்துள்ள படி அரிசித் திட்டம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமாகும். நிதி நிலை வசதி இல்லாத காரணத்தினால் இதை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. நிதி நிலை சீர்பட்டு இந்தத் திட்டத்தை மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க சர்க்கார் முடிவு செய்கிறபோது முதலில் நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு இதை விஸ்தரித்தாக வேண்டும். அங்குள்ள 5 லட்சம் ஜனங்களில் 4½ லட்சம் பேர்கள் ஏழைத் தொழிலாளர்கள்தான். ஆகவே அந்த மாவட்டத்திற்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் கிராம மின்சார அபிவிருத்திக்காக 6 கோடியை 7½ கோடியாக அதிகரித்திருப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை வாலைக் கிறேன். கிராமங்களை மேலும் பலவகையிலும் முன்னேற்றம் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போக்குவரத்துத்துறை. முக்கியமாக எல்லா மாவட்டங்களும் ரயில் மூலமாகத்தான் தொடர்பு படுத்தப்படுகிறது. குறிப்பாக இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. மார்டின் அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை ரயில் இணைப்புச் செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று கேட்டார். இப்படி புதிதாக ரயில் போக்குவரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்கிற நிலையில் மத்திய சர்க்கார் சமீபத்தில் இருக்கக்கூடிய சில ரயில்போக்குவரத்துத் தொடர்பை நட்டம் வருகிறது என்று சொல்லி எடுத்துவிட்டால் என்ன என்று மாநில அரசாங்கத்துடன் கலந்து கேட்டுக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதில் மேட்டுப்பாளையம் நீலகிரி சர்வீசை ரத்து செய்துவிடலாம் என்கிற யோசனை இருக்கிறது. இது சரியான யோசனை அல்ல. அப்படி எடுப்பது இந்தச் சர்க்காருக்கும், குறிப்பாக மத்திய சர்க்காருக்குமே பின்னால் பல சங்கடங்களை உண்டாக்கும். குறிப்பாக நீலகிரிப் பகுதியில் தான் பாதுகாப்புக்கு இன்றியமையாத வெடிமருந்து சாலையும், ராணுவ அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் பள்ளியும் அமைந்திருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் அங்கேதான் பிலிம் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள். அனுசுத்தி நிலையமும் அமைய

[திரு. கே. போஜன்]

[1968 பிப்ரவரி 17]

இருக்கிறது. ஆகவே முக்கியமாக அந்த ரயில்வே லைன் தொடர்பை எடுக்கக் கூடாது என்பதை நமது சர்க்கார் வற்புறுத்தியாக வேண்டும்.

திரு. பி. ஜெயராமன்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கவர்னர் உரை மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இன்றைய தினம் கவர்னர் பெருமான் தமிழ் மொழியைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்ற நேரத்தில், காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு இல்லாத கடமையுணர்ச்சியோடு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்ற நேரத்தில் அவரது வார்த்தைகள் தமிழகச் சரித்திரத்தில் பொன் எழுத்தில் பொறிக்கப்பட வேண்டியவையாக அமைந்திருக்கின்றன. அதற்காக அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும், எனக்குக் கொடுத்திருக்கிற சிறிது நேரத்தில் எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொல்ல முடியாத காரணத்தினால் பெருமதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். அவர்களைக் குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணம் தோடு பேசவில்லை. படி அரிசித் திட்டத்தைப் பற்றி ஏனாம் செய்கிறீர்களே தவிர, படி அரிசித் திட்டத்தை இன்ன இன்ன இடங்களில்தானே போட்டிருக்கிறீர்கள், மற்ற இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்காத காரணம் என்ன என்பதுபற்றி காரணகாரியங்கலோடு எடுத்துச் சொல்லி இந்தத் திட்டத்திற்கு ஒத்துழைப்புத் தருவோம் என்கிற நிலையில் ஏன் உங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது வீதி வீதியாக ஒரு பிடி அரிசி கூடக் கிடைக்காமல், குழந்தை குட்டிகள், கர்ப்பினித் தாய்மார்கள் வெய்யிலில் க்யூவில் நின்று பசியாலும், பட்டினியாலும் செத்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தோம். நண்பர் மார்டின் அவர்கள் கையில் பணம் இருக்கிறது, அரிசி எங்கே என்றார்கள். கையில் பணம் இருந்தால் இன்றைக்கு எந்தக் கடைக்குப் போனாலும் மூட்டை மூட்டையாக அரிசி இருக்கிறது. உணவுப்பொருள் கிடைக்கவில்லை என்கிற பிரச்சினையே இல்லை. அப்படி இருக்க வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியில் பேசிக் கொண்டு போனதைப் போலப் பேசுவதில் பயன் இல்லை. இந்த அரசு வந்தபிறகு தான் அரிசிப் பஞ்சம் நீங்கிற்று. குடியாத்தத்தில் இருந்து முன்பு சென்னை வரவேண்டுமானால் 4½ ரூபாய் கொடுத்தால்தான் வர முடியும். பஸ் முதலாளிகள் அப்படிக் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருந்ததையெல்லாம் இன்றைய தினம் தமிழக அரசு வந்தபிறகு மாற்றி சென்னையிலிருந்து குடியாத்தத்திற்குப் போகவேண்டுமானால், போணப்பட்டிலிருந்து சென்னைக்கு பஸ் போட்டு, குடியாத்தத்திலிருந்து சென்னைக்கு வரவேண்டுமானால் 3½ ரூபாய் என்ற அளவுக்குக் கட்டணத்தைக் குறைத்து இருக்கிறது; இதைப் பார்த்து அங்கே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.-வுக்கும் அந்த ரூபகம் வந்து அவரும் 3½ ரூபாய் என்று குறைந்து இருக்கிறார் என்று சொன்னால், இப்படிச் குறைத்ததின் காரணமாக சென்னை யிலிருந்து குடியாத்தத்திற்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு மனிதனுக்கு 1½ ரூபாய் வரை மிச்சப்படுகிறது. இந்த மாதிரி 1½ ரூபாய்

1968 பிப்ரவரி 17]

[திரு. பி. ஜெயராமன்]

வீதம் எத்தனை ஆண்டுகளாக அவர் ஏழை மக்களைப் பிழிந்து பணம் சம்பாதித்து இருக்கிறார் என்பதை நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இது சாதனை இல்லையா? திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே இது சாதனை இல்லையா? இருபது ஆண்டுகளாக ஏழை மக்கள், விவசாயிகள், ஹரிஜனங்கள், பாட்டாளிகள், தொழிலாளர்கள் இவர்கள் அத்தனை பேர்களைப்பற்றியும் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே பேசத் துணிவில்லாமல், இங்கே பேச முடியாதவர்கள் இன்றைய தினம் விவசாயிகளைப்பற்றியும், தொழிலாளர்களைப்பற்றியும் . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சபையின் முன்னால் இல்லாத ஒருவரைப்பற்றி திறமையில்லாதவர், துணிவு இல்லாதவர் என்றெல்லாம் அவர் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் பேசுவது நியாயமா, ஒழுங்கா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜெயராமன் : திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிபீடத்தில் ஏறிய பிறகு ஏழை விவசாயிகளுக்கு மேட்டு நிலங்களுக்கு வரையைக் குறைத்திருக்கிறது, வரியைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது, சிறுகச் செய்திருக்கிறது, சீராகவும் செய்திருக்கிறது என்று பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படவில்லை. ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்த அளவுக்குச் செய்யமுடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்துகொண்டே இருக்கிறது. மீண்டும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காத்து இருக்கிறது என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைய தினம் நம்முடைய நாட்டிலே மொழிப் பிரச்சனை என்று சொல்லும்பொழுது நான் காங்கிரஸ் நண்பர்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், மொழிப்பிரச்சனையில் உங்களுடைய முடிவைத் திட்டவாட்டமாக ஏன் அறிவிக்கவில்லை, மும்மொழித் திட்டமா அல்லது இருமொழித் திட்டமா என்பதை வரையறுத்து சொல்லவேண்டுமென்று காங்கிரஸ் நண்பர்களைப் பார்த்துக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. வீரமணி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே ஹரிஜனங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றபொழுது அதை அலட்சியப்படுத்தக்கூடிய நோக்கத்தில் சிலருடைய முகபாவம் இருந்தது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஒதுக்கப்பட்ட மக்கள் காங்கிரஸ் அரசாலே முன்னுக்கு வரவில்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியும். முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் குதிரைப் பந்தயத்தில் எப்படி சான்ஸ் கிடைக்கிறதோ அதைப்போன்றுதான் நன்மைகள் வந்தனவே தவிர காங்கிரஸ்காரர்களால் நன்மைகள் வரவில்லை. அவர்களுக்கு எல்லாம் நன்மைகள் இந்த அளவுக்காவது கிடைத்ததற்குக் காரணம் அறிவுலக மேதை டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் டயற்சிதான். 1932 ஆம் ஆண்டிலே பூனையிலே நடைபெற்ற வட்டமேஜை மாநாட்டிலே காந்திஜி அவர்களால் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு காந்திஜி

[திரு. பி. ஜெயராமன்] [1968 பிப்ரவரி 17]

அவர்கள் தீண்டாமையைப் பத்து ஆண்டுகளுக்குள்ளே ஒழித்து விடுகிறேன் என்று சொன்னதாலே அன்றிலிருந்து ஹரிஜன் என்ற பெயரை வைத்தார். ஆகவே, அவையெல்லாம் டாக்டர் அம்பேத்கார் மூலமாக அளிக்கப்பட்டதே தவிர வேறு யாராலும் இல்லை. பத்து ஆண்டுகள் கழிந்தபிறகு 1942 ஆம் ஆண்டிலே அம்பேத்கார் அவர்கள் சொன்னார்கள், 10 ஆண்டுகளுக்குள் ஒழித்துவிடுவேன் என்று சொன்னார்கள் தீண்டாமையை உங்களால் ஒழிக்கமுடியவில்லை, ஆகவே தனித்தொகுதி கொடுக்க வேண்டுமென்று காந்தியிடம் கேட்டார். அதை ஏற்றுக் கொண்டுதான் வெள்ளைக்காரன் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தனித் தொகுதி கொடுத்தான். காந்திஜி தனித்தொகுதி பிரிக்க வேண்டாம் என்று சொன்னார். பின்னர் மீண்டும் தனித்தொகுதி வேண்டுமென்று அம்பேத்கார் கேட்டார். சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு காந்திஜி, நேருஜி போன்றவர்கள் சேர்ந்து அம்பேத்கார் அவர்களை அழைத்து உங்களுக்கு என்ன என்ன உரிமைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டதன்பேரில் அம்பேத்கார் அவர்கள் மனமுவந்து 10 ஆண்டுகளுக்குச் சலுகைகள் தரவேண்டுமென்று ஒத்துக்கொண்டதற்குப் பிறகுதான் இந்தச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டனவே தவிர, காங்கிரஸ்காரர்களாலோ, மற்றவர்களாலோ இவை வந்துவிடவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குறைகளை வீரமணி அவர்கள் ஆர்வத்தோடு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : கனம் தலைவரவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின்மீது நடக்கின்ற இந்த விவாதத்திலே நானும் கலந்துகொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்ற வாய்ப்பினைக் கொடுத்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப் பாராட்டுகின்ற முறையிலே இந்த தமிழக அரசு நல்ல முறையிலே செய்து கொடுத்தது என்று பாராட்டினார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையிலே நானும் சேர்ந்து பாராட்டுகிறேன். இப்பொழுது நடந்தது இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு. முதலாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு அன்றைய முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் அப்பொழுது இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய நெடுஞ்செழியன் அவர்களை அனுப்பினார்கள். எந்த காரணத்தினாலே அனுப்பினார்கள் என்றால் இன்றைய ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்ற தி.மு.க.-விலே உள்ள தலைவர்களில் அவரும் ஒருவர், அவருக்கும் தம்முக்கும் நெருங்கிய உறவு என்று கருதியதால்தான். அப்படித்தான் நாங்களும் கருதுகிறோம், மக்களும் கருதுகிறார்கள். அவர்களை அனுப்பாமல் முன்பு அமைச்சராக இருந்த பூவராகன் அவர்களையோ அல்லது எங்காவில் யாரையாவது அனுப்பியிருக்கலாம். ஆனால் அவரைத்தான் அனுப்பினோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் தமிழை வளர்ப்பதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், தமிழை வளர்க்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்திலேதான் அவரை அனுப்பினோம். தமிழை வளர்ப்பதற்கு நீங்களும் பாடுபடவேண்டும். மாநாட்டிலே பண்டைக்கால

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. எஸ். ராமலிங்கம்]

முறைகளை எல்லாம் கொண்டுவந்து காட்டி பூம்புகார் என்ற பெயரை எல்லாம் வைத்ததற்கு நன்றி. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தமிழுக்கு என்ன செய்தார்கள், தமிழவளர்ச்சிக்காக ஏதாவது செய்திருக்கிறார்களா என்று குற்றஞ்சாட்டுவது சரியல்ல. அப்படிச் சொல்லும்பொழுது எங்களைக் காத்துக் கொள்வதற்காக வேண்டி நாங்களும் பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

நாங்கள் உங்களை ஓட்டுப்போட்டு தேர்ந்தெடுக்கவில்லை, பொது மக்கள்தான் ஓட்டுப்போட்டு இருக்கிறார்கள். நீங்கள் சந்திக்கப் போவது ஓட்டார்களைத்தான், அப்படியிருக்கும்பொழுது எங்களைப் பார்த்து பாய்கிறீர்கள் என்றெல்லாம் சொல்வதால்தான் நாங்கள் தற்காத்துக்கொள்வதற்காகப் பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஆசைத்தம்பி பேசும்பொழுது காங்கிரஸ்காரர்கள் நாங்கள் போடும் திட்டங்களை ஆதரிக்கவில்லை என்று சொன்னார். பூம்புகாரில் பாரியைக் கொண்டுவந்து முல்லைக்குத் தேரைக் கொடுத்ததுபோல் காட்டினார்கள். அதேபோல் அதியமான் நெல்லிக்கனியைக் கொடுத்ததுபோல் காட்டினார்கள். இப்படிப் பண்டைக்கால முறைகளையெல்லாம், பண்டைத் தமிழகத்தில் இருந்தவற்றையெல்லாம் பொது மக்கள், வெளிநாட்டு மக்கள், பேரறிஞர்கள் இவர்களுக்குக் காட்டுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஐலண்டு கிரவுண்டிஸ் பூம்புகார் மாநாடு எப்படிக் கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த முறையில்தான் நாங்கள் பஞ்சாயத்து மாநாட்டைக் கூட்டினோம். பஞ்சாயத்து முறை வெள்ளைக்காரன் காலத்திற்கு முன்னதாக இருந்ததாக சோழர்கள் காலத்தில் இருந்ததாக உத்திரமேரூர் செப்பேட்டு சாஸனத்திலிருந்து தெரிகிறது. பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறையை சோழர்கள் சிறப்பாக நடத்தினார்கள் என்று ஒரு வரி அதில் இருந்தது. அதைத்தான் நாங்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தோம். அதே இடத்தில் தமிழக மக்களை ஒன்று கூட்டி

ம. 6
1-30

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: நாடு விடுதலையடைந்து காங்கிரஸ் கட்சி பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட காலத்திலே பஞ்சாயத்து முறை அமலில் இல்லையென்று கூறுகிறார்களா அல்லது இருந்ததை விரிவுபடுத்தியதாகக் கூறுகிறார்களா?

திரு. எஸ். ராமலிங்கம்: பஞ்சாயத்து யூனியன் என்ற முறையில் இல்லை. யூனியன் ஆப் பஞ்சாயத்ஸ் என்ற முறையில், இல்லாத ஒன்றை நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். 12,500 பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு மேலாக நாங்கள் உண்டு பண்ணியிருக்கிறோம். அதைப் பற்றிப் படம் போட்டு தேரிலே வைத்துத் தெருவிலே சுற்றவில்லை. வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் கிராம மக்கள் இருந்த நிலையையும், இன்று உள்ள நிலையையும் எண்ணிப் பாருங்கள். முன்பு கிராமத்தில் போய்க் குப்பைப் பற்றிக் கேட்டால், எந்தக் குப்பை குடுமி வைத்த குப்பை, குண்டாய் இருக்கும் குப்பை, சிண்டு வைத்த குப்பை--அதிகசமாய் ஒருவன் சட்டை போட்டிருந்தால் சட்டை போட்ட குப்பை

[திரு. எஸ். ராமலிங்கம், [1968 பிப்ரவரி 17]

என்றுதான் முன்பு கேட்க வேண்டியிருக்கும். இப்போது போய்க் கேட்டால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் குப்பனா, சொசைடி தலைவர் குப்பனா என்று கேட்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஆக, ஒருவரைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள இருந்த பழைய சங்கடம் இப்போதும் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ராமலிங்கம்: இல்லாத ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதற்காகச் சொன்னேன். 12,500 பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் 37½ பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் ஆகியவரை அதே இடத்திலே கூட்டி நேருஜி அவர்கள் அறிவுரை வழங்கினார்கள். அதை நீங்கள் நல்ல முறையில் விரிவு செய்கிறீர்களா என்பதைக் குறித்து கேட்பதற்குள்ளாக ஒரு குழப்பத்தையே கூடக் கொண்டு வந்து விட்டீர்கள். நீங்கள் பொறுப்பேற்றவுடனேயே எங்கே பஞ்சாயத்துக்கள் ஒழிக்கப்பட்டு விடுமோ என்ற சந்தேகத்தை மக்கள் மனதிலே ஏற்படுத்திவிட்டீர்கள். இந்த நிலையில் கவர்னர் பெருமான் உரையில் பஞ்சாயத்தைப் பற்றி ஒன்றும் கூறவில்லை. பஞ்சாயத்து முறையில் ஏதாவது மாற்றம் செய்யப் போகிறார்களா இல்லையா என்பது பற்றி ஒன்றும் கூறவில்லை. டெல்லி சட்ட சபைக்கு அதிகாரம், சென்னை சட்டசபைக்கு அதிகாரம், அதே போன்று கிராம மக்களுக்கும் அதிகாரம் வழங்க வேண்டுமென்ற முறையில், குடியாட்சியில் மக்களை ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் இந்த பஞ்சாயத்து முறை கொண்டு வரப்பட்டது.

காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று பேசுகிறார்கள். விருதுநகர் அங்கத்தினர் பேசும்போது 20 வருஷமாக இருந்த இந்தி என்ற பேயை நாங்கள்தான் ஒழித்தோம் என்று கூறுகிறார். நீங்கள் எந்த முகத்தோடு ஊருக்குள் போகப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டார். நான் அவருடைய தொகுதிக்குச் சமீபத்தில் போய் வந்தேன். அங்கு தலைவிரித்தாடும் திண்டாமை என்ற பேயை ஒழிக்க என்ன செய்தார்? காங்கிரசாரின் கடுமையான சட்டத்தினாலும், பிரசார பலத்தினாலும் ஊரை விட்டு ஒதுங்கி இருந்த திண்டாமைப் பேய் இப்போது ஊருக்குள்ளேயே வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் சட்ட மன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகுதான் இருக்கிறதா? அல்லது அதற்கு முன்பே இருக்கிறதா?

திரு. எஸ். ராமலிங்கம்: இருபது வருஷமாக நாங்கள் போராடிப் போராடி அதை நாங்கள் ஓரளவிற்கு ஒழித்துவிட்டோம். இந்தப் பேயை விரட்ட நீங்கள் தீர்மானம் போட்டு நிறைவேற்றி வெற்றி விழா கொண்டாடியது போல் இதற்கும் ஒரு தீர்மானம் போட்டு ஒழித்து விடலாம். 'அண்டசபிவிடி அபாலிஷன்' என்று காண்ஸ்டிடியூஷனிலேயே போடப்பட்டிருக்கிறது. உடனே நாங்கள் திண்டாமை ஒழிந்து விட்டது என்று பிரகடனப்படுத்திவிடவில்லை. இந்த நிலையில் எங்களைப் பார்த்து எந்த முகத்தோடு ஊருக்குள் போகப் போகிறீர்கள் என்று

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. எஸ். ராமலிங்கம்]

கேட்கிறார்கள். நீங்கள் எந்த முகத்தோடு போகப் போகிறீர்களோ அதே முகத்தோடு தான் போகப் போகிறோம். ஏதோ உங்களுக்கு மாலை மரியாதை கிடைக்கும். எங்களுக்குச் சாதாரண மரியாதை யாவது கிடைக்காதா? ஒரு படி அரிசியை சென்னையிலும், கோவையிலும் மட்டும் போடுகிறார்கள். இது பொங்கலன்று தமிழகம் முழுவதும் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று விளம்பரம் செய்தார்கள். ஆனால் போடவில்லை. இப்போது நீங்கள் எந்த தைரியத்தில் ஊருக்குள் போகிறீர்கள்? எந்த முகத்தோடு ஊருக்குள் போகிறீர்கள்? கவர்னர் உரையிலே இது போன்ற பல விஷயங்கள் இடம் பெறவில்லை. இந்த உரையின் மீது பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நண்பர் அவர்கள் பேசும் போது இடையிலே குறுக்கிட்டுப் பேசவேண்டாமென்று அப்போது கூறவில்லை. அவர்கள் பேசும்போது ஏதோ எங்களுடைய நாவலர் கொஞ்சம் தமிழ் அறிந்திருந்த காரணத்தால் பழைய முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதல் உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றதாகக் கூறினார்கள். ஏதோ தயவு தாட்சண்யத்தில் அழைத்துச் சென்றதுபோல் குறிப்பிட்டார். அந்த மாநாட்டுக்கு யார் யார் போனார்கள் என்ற விவரத்தைப் பார்த்தால் முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் குடும்பத்தோடு போனார்கள் என்பதை யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். அவர் போகும்போது தமிழ் தெரிந்த பூவராகன் அவர்களை அழைத்துப் போகாதது எங்களுடைய கட்சிக்குக் கூட வருத்தந்தான். அவரை ஏன் அழைத்துப் போகவில்லை என்று திரு. பக்தவத்சலத்தைக் கேட்கவேண்டும். எங்களைக் கேட்டுப் பயன் இல்லை.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமகனுடைய பேருரை இந்தத் தமிழக அரசின் சாதனையை எடை போட்டுப் பார்த்த பேருரை என்று இந்த நாடே வரவேற்கிறது. காங்கிரசைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், கவர்னர் பெருமகனார் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால்தான் தமிழகத்திலே தன்னுடைய பொறுப்பை ஏற்றி ரூப்பது போல் பேசினார்கள். கவர்னர் அவர்கள் இன்றுள்ள எதிர்க்கட்சி ஆட்சி செய்த நேரத்திலும் இங்கே கவர்னராக இருந்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்கிற இந்த நேரத்திலும் இங்கே கவர்னராக இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டினுடைய நிர்வாகத்தைக் கண்காணிப்பதற்காக மத்திய ஆட்சி பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்களால் அனுப்பப்பட்டவர்கள். இங்கே இரண்டு ஆட்சியையும் எடை போட்டுப் பார்த்து காங்கிரஸ் ஆட்சியை விட திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஒரு வருஷ காலத்திலே நல்ல சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறது என்ற தீர்க்கமான

[திரு. பி. எஸ். மணியன்] [1968 பிப்ரவரி 17]

முடிவுக்குப் பிறகுதான் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இந்த ஆட்சியைப்பற்றிப் புகழ்ந்து கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு இந்த நாடே நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

கவர்னர் பெருமான் பேருரையின் மீது எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் ஒன்றைத் தெரிவித்தார்கள். சட்டமும் அமைதியும் கெட்டு விட்டது என்று சொன்னார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் அத்து மீறி நடப்பதாகக் கூறினார்கள். தமிழக அரசு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை முதலமைச்சராகக் கொண்ட அரசு, காருண்யமிக்க அரசு, பெருந்தன்மை மிக்க அரசு என்று துணிவோடு கூறுகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த காலத்தில் நடந்த கொடுமைகள் எதுவும் இப்போது இல்லை. அந்த மாதிரியான காரியம் எதையும் தமிழக அரசு இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் செய்யவில்லை என்று தெரியமாகக் கூறுகிறேன்.

இந்த ஒரு ஆண்டு கால ஆட்சியின்போது நாட்டில் அமைதியில்லை என்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். அமைதி இல்லை என்ற ஒரு நிலை ஏற்படவேண்டுமென்ற அவர்களது ஆசையைத்தான் இன்று மறைமுகமாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்களே தவிர, உண்மையில் அமைதி இல்லையா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக அமைதி நிலவிக்கொண்டுதானிருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பொது மேடைகளில் பேசும் போது--முன்னால் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த சாதாரண கட்சித் தொண்டர்கள் பேச்சுக்களைக் கூட குறிப்பு எடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலை இருந்தது. இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி பிடித்திற்கு வந்தபிறகு அந்நிலை தளர்த்தப்பட்டதால் இன்று ஆங்காங்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களைத் தாக்கக்கூடிய அளவிற்கு காங்கிரஸ்காரர்களைத் தூண்டி விடக்கூடிய அளவிற்கு அசம்பாவிதங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த தொண்டர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபோது காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தால் தாக்கப்பட்டார்கள். இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களால் இன்று தாக்கப்படுகிறார்கள். கடந்த 12-ம் தேதி அன்று மதுரை மாநகரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் காங்கிரஸ்காரர்களால். மதுரை மாவட்டச் சிபயலாளரும் மேலவை உறுப்பினருமான உயர்திரு. முத்து அவர்களின் வீட்டைத் தாக்க வேண்டுமென்ற முயற்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. போலீஸ் பாதுகாப்பு போட்டதினால் அது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னால் 15-ம் தேதி சென்னை மாநகரத்தில் பேசிய முன்னாள் போலீஸ் அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள், தட்டிக் கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை என்று மாணவர்கள் இதேபோல் கலாட்டா செய்கிறார்கள், மதுரையில் தட்டிக் கேட்டு விட்டோம். இனி என்ன செய்யப்

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. பி. எஸ். மணியன்]

போகிறார்கள் என்று 15-ம் தேதி அன்று பேசியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பாக சுருக்கெழுத்தாளர்கள் அனுப்பப்பட்டு அந்தப் பேச்சுகளை பதிவு செய்யமுடியாத நிலை ஏற்பட்டதால் தான் இன்றைய தினம் அவர்களது பேச்சுக்கள் நமக்கு வெளிப்படையாகத் தெரிய முடியவில்லை. ஏன் திரு. கக்கன் அவர்கள் பேசியிருப்பதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுகிறேன் என்றால், மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் அவர். முன்னாள் போலீஸ் அமைச்சராகவும் இருந்தவர் அவர். இன்று பதவி பறிபோய் விட்டதால் பொதுமேடைகளில் பேசக்கூடிய நிலைக்கு வந்திருக்கிறார். 15-ம் தேதி அவர்கள் பேசிய பிறகு நேற்றையதினம் பகலில் மதுரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒரு வார்ட் செயலாளர் திரு. எ. வி. ராஜு என்பவர் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவரது கடை சூறையாடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. அழகிரி என்ற தொண்டரின் சைக்கிள் கடை சின்னப்பின்னமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பேச்சுக்கும் இதற்குமுள்ள பொருத்தத்தை தயவு செய்து அமைச்சரவை கண்காணித்துப் பார்த்து இனிமேலாவது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பேச்சாளர்களின் கூட்டங்களுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக அசம்பாவிதங்களைத் தூண்டி விடவேண்டுமென்று நினைக்கக் கூடியவர்களின் பேச்சுக்களை எடுப்பதற்கு, அது கூட முடியவில்லை என்றால் முன்னாள் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மந்திரி பீடத்தில் உட்கார்ந்து இன்று தோல்வி அடைந்ததால் இன்று மேடைகளில் பேசக்கூடிய மாஜி மந்திரிகளின் பேச்சுக்களுக்காவது சுருக்கெழுத்தாளர்களை அனுப்பவேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் பேருமகனார் அவர்கள் உரையில் முந்திய திட்டங்களில் வேளாண்மைத் துறை உற்பத்தியில் நாட்டம் செலுத்தாத காரணத்தினால்தான் விவசாயம் விருத்தியடையவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் காங்கிரஸ் காரர்கள் பேசும்போது அந்தத் திட்டங்களைப் போட்டோம், இந்தத்திட்டங்களைப் போட்டோம் என்று சொல்வார்கள். இந்த ஒரு ஆண்டு காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு விவசாயத் துறையில் பல சாதனைகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. எடுத்துக் காட்டாக என் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட இரு எடுத்துக் காட்டுகளை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். ஏன் அதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்ததை விட இந்த ஒரு ஆண்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு விவசாயிகளுக்குத் தேவையானதை நிறைவேற்றிக் காட்டியிருக்கிறது என்பதை நினைவுபடுத்தவதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். என்தொகுதியில் பெரியாற்று கால்வாய் பாசனத்தில் பேரணைப் பிரிவிலிருந்து திருமங்கலம் பகுதிக்கு தண்ணீர் சென்றுகொண்டிருந்தது. இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசனவசதி செய்து தரவேண்டுமென்ற முயற்சி நடைபெற்று வந்தது பத்தாண்டுகளாக. காங்கிரஸ் அட்சி காலத்தில் விவசாயிகள் அந்த வாய்ப்பைப் பெறமுடியவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்தபிறகு ஒரு ஆண்டிற்குள்ளாக அது நிறைவேற்றப்

[திரு. பி. எஸ். மணியன்] [1968 பிப்ரவரி 17]

பட்டிருக்கிறது. சென்ற பட்ஜட் கூட்டத்தில் அதுபற்றி பேசினேன். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு வந்து அந்த வட்டாரத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்து அங்குள்ள ஏழை எளிய மக்களைப் பார்த்து அந்தப் பகுதியில் உள்ள இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை விளைச்சல் நிலங்களாக மாற்றும் முறையில், அந்தப் பகுதி மக்கள் போற்றத் தக்க அளவிற்கு ஒரு சிறந்த காரியத்தை ஒரு ஆண்டிற்குள் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். இது விவசாயிகளின் பேரில் அக்கறை கொண்டுள்ள ஒரு அரசின் செயலா அல்லது பத்து ஆண்டுகளாகச் செய்த ட்யூயன்சி வீண் விரயமா என்று எடைபோட்டுப் பார்க்கவேண்டும்.

பெரியாறு வைகைப் பாசனப் பகுதிகளில் 1,320 அடி தூரத் திற்கு ஆற்றுக் காலிலிருந்து 1,320 அடி தூரத்திற்கு மின்சார சப்ளை செய்வதில்லை என்று 62-ல் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த போது ஒரு ஜி.ஓ. போடப்பட்டது. அந்த ஜி.ஓ. வினால் ஆயிரக் கணக்கான கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு தண்ணீர் ஐறியிருந்தும் கூட எந்தவிதமான பாசனவசதியும் பெற முடியாதநிலை இருந்தது. அதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் வாடிக்கொண்டிருந்தன. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு எங்கள் பகுதியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மதிப்பிற்குரிய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களையும் சந்தித்து நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னோம். ஐந்து ஆண்டுகளாக இது பற்றிச் சொல்லியும் காங்கிரஸ் அரசு அதற்கு செவி மடுக்காமல் இருந்தது. ஆனால் இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு, நாங்கள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் சந்தித்து நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னதன் பேரில் இன்று புதிய உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 200 அடி தூரத்திற்கு மேல் உள்ள கிணறுகளுக்கு எல்லாம் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு காரியங்களுமே எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் மாபெரும் சாதனைகளாகும். இதேபோல் பல சாதனைகளை பலயிடங்களில் இந்த அரசு சாதித்திருக்கிறது.

அடுத்து, கவர்னர் பெருமகனார் அவர்கள் உரையில் கிராம மின்சார வளர்ச்சிக்காக ஆறு கோடியை 7½ கோடி ரூபாயாக உயர்த்தியிருப்பது வேளாண்மைத் துறை அபிவிருத்தியை இந்த அரசு பேணிக் காக்கிறது என்பதை உணர்த்தும்.

உர விநியோகம் குறித்து சொல்லும்போது, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் அதிகமான பொறுப்புகளை வைத்துக் கொண்டிருந்த காரணத்தினால் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்களிடம் உங்களை விநியோகிக்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருந்தது. அதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு உரங்கள் கிடைக்காத ஒரு நிலை

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. பி. எஸ். மணியன்]

இருந்தது. ஆனால் இந்த அரசு விவசாய இலாகா மூலம் நேரடியாக ஏழைகளுக்கு உரம் கொடுக்கும் நிலையை அமல்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

வேளாண்மை உற்பத்தியில் இரண்டு அம்சங்களை அரசு கவனிக்கவேண்டும். ஒன்று, இருக்கக்கூடிய பழைய நிலங்களில் விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவது. இரண்டாவதாக, ஒரு போக நிலங்களை இரண்டு போக நிலங்களாக்குவது.

* திரு. மு. இரத்தின சபாபதி : தலைவர் அவர்களே, மேன்மை மிகு ஆளுநர் அவர்கள் உரைமீது என் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழக அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதிலிருந்து அது செய்திருக்கிற காரியங்களையும், அது இனி செய்ய இருக்கிற காரியங்களைப் பற்றியும் நல்லமுறையில் கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட நாளிலிருந்து எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் திட்டவட்டமான கொள்கையுடனும், பொது மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதுமான முறைகளையுமே அது செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் கடந்த ஆண்டு இருந்த உணவுப் பற்றாக்குறை நீங்கி இந்த ஆண்டு தமிழ்நாடு தன்னிறைவு பெற்று சுயதேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளத் தக்க அளவிற்கும், சுயதேவை போக பக்கத்தா மாநிலங்களுக்கும் உணவுப் பொருள் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கும் வளத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு உதவி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு உதவி செய்து, ஒரு போகம் விளையும் நன்செய் நிலங்களை இரு போகம் விளையும் நன்செய் நிலங்களாகவும், அதேநேரத்தில் உர விறியோகம் நல்ல முறையில் இருக்க மத்திய அரசுடன் தீவிரமாகப் போராடி எவ்வளவு அதிகமாக உங்களை வாங்கி விறியோகிக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு விறியோகம் செய்து இந்த நாட்டில் உணவுப் பிரச்சனையில் நல்லதொரு முடிவைக் கண்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே கிணறுதோண்டுவதன் மூலம் புதிய நீர்ப் பாசன வசதிகளைச் செய்யவும் இந்த அரசு முழுமுயற்சி செய்து வருகிறது. குறைந்த நிதிவசதியே இருந்தாலும் அதை வைத்துக்கொண்டு விவசாயத்துறையில் முழுக் கவனம் செலுத்தி இந்த நாட்டிற்கு நல்ல பல பணிகளைச் செய்து வந்திருக்கிறது. அதைப்போலவே நல்லமுறையில் விவசாயிகள் விவசாயத்தில் ஈடுபடவேண்டுமென்று எண்ணி இந்தத் தமிழகத்திலேயுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், அதன் பொது நிதியிலிருந்து டிராக்டர்கள் வாங்கவும், அதைப்போலவே மற்றுமுள்ள விவசாயக் கருவிகளைப் பெறவும் ஒரு திட்டத்தை வகுத்துக்கொடுத்து அதன் மூலம் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் இரண்டு டிராக்டர்கள் வாங்க பொது நிதியிலே அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே கிராமங்களில் கிராம சமுதாயக் கிணறுகள்

[திரு. மு. இரத்தின சபாபதி] [1968 பிப்ரவரி 17]

தோண்டுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கடன் கொடுத்து உதவ வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் மூலம் கிராமத்திலுள்ள ஒரு ஜனநாயக அமைப்பான ஊராட்சியிலிருந்து தமிழக அரசு வரைஇப்படிப்பட்ட விவசாயச் சீர்திருத்தம் அதிக அளவில் காணப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதன்காரணமாக வரும் ஆண்டில் விவசாயத்தில் நிச்சயமாக நல்ல எதிர்காலத்தைக் கொண்டிருக்கிறோம் என நாம் திட்டவாட்டமாக உணர்ந்து கொள்ளலாம். இதேமுறையிலேயே இந்தத் தமிழக அரசு அவசரமும், அவசியமுமான காரியங்களில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டு வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கானலாம்.

உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், கடந்த ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 18, 19, 20 தேதிகளில் ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளம் காரணமாக, கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும், திருநெல்வேலி மாவட்டம் கோவில்பட்டி தாலுக்கா கிழக்கு பகுதியிலும் பெருவெள்ளத்தில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட குளங்களில் உடைப்பு ஏற்பட்டது. அந்தச்சமயத்தில் பொறியாளர்கள் எவ்வளவு குளங்களை உடனடியாகப் பழுதுபார்த்துத் தண்ணீரைத் தேக்க முடியுமோ, அந்த அளவில் தேக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டு அந்தப்பணியை வெற்றிகரமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் வெள்ளம் ஏற்பட்டு குளங்களை அடைக்க வில்லையா என்று கேட்கலாம். அவர்கள் இதற்கு முன்பு அடைத்தது அந்தப்பருவம் முடிந்தபிறகு. பருவம் முடிந்த பிறகு கோடையிலே அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது மாதிரி 'அந்தப் பருவத்திலேயே பழுதுபார்த்து தண்ணீர் விவசாயத்திற்குப் பயன்படத் தக்க அளவிற்கு உடனடியாகச் செய்திருக்கிறார்களா? என்று கேட்டால் நிச்சயமாக எந்தக்காலத்திலும் 'அவ்வாறு நடைபெறவில்லை. அந்த அளவிற்கு விவசாயிகள் மகிழ்ச்சிகரமாக விவசாயத்தில் ஈடுபடக்கூடிய அளவிற்கு இன்று இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இந்த நேரத்தில் கடந்த 20 ஆண்டுகாலமாக ஆண்டுவந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள் சிலபல பகுதிகளை மிக நல்ல முறையில் கவனித்தும், சிலபல பகுதிகளை கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டும் இருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் திருநெல்வேலி மாவட்டம், விளாத்தி குளம் சப்-தாலுக்கா என்ற பகுதி காங்கிரசார் ஆட்சி செய்து வந்த நேரத்தில் 'பனிஷ்மெண்ட் ஏரியா' என்று சொல்லத்தக்க விதத்தில் அதை வைத்து வந்துள்ளனர். அலுவலர்களுக்கு விளாத்திகுளம் பகுதி பனிஷ்மெண்ட் ஏரியா என்று சொல்லத் தக்கவிதத்தில் அவ்வூர் இருந்தது. அங்கே போடக்கூடிய அநிகாரிகள் அனைவரையும், தண்டனை பெற்றவர்களையோ அல்லது அவர்கள் மேலதிகாரிக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருந்தார்கள் என்ற காரணத்தைக்காட்டியோ, அவர்களை அந்தப்பகுதியில் நியமனம் செய்து அங்கே மிகவும் ஒரு மோசமான நிர்வாகத்தை நடத்திக்

1968 பிப்ரவரி 17] [திரு. மு. இரத்தின சபாபதி]

கொண்டு வந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட அந்த நிர்வாகம் இப்பொழுது நல்லமுறையிலே மாறியிருந்தாலும் அந்தப்பகுதி மிகவும் வறட்சியான பகுதியாக இருக்கிறது.

அந்தப்பகுதியில் விவசாயம் செய்யக்கூடிய பெரும்பாலான மக்கள் எல்லோரும் புஞ்சை விவசாயத்தையே நம்பி வருகிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு 90 நாட்கள்தான் ஆண்டிலேயே வேலை செய்யக் கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றி அங்கே செழிப்புள்ள பகுதியாக மாற்ற வேண்டிய வாய்ப்புகள் நிறைய இருக்கின்றன.

கடற்கரை ஓரப்பகுதியாக இருப்பதால், மேற்கே பெய்யக் கூடிய மழை, ஆறுகள், ஓடைகள் வழியாக கடலுக்கு வந்து வீணாகக் கலக்கின்றது. அங்கே அந்த நீரைத் தேங்க வைக்க நிறைய புதிய குளங்களை ஏற்படுத்தினால் நஞ்சை விளைச்சல் பெருகும். அதேநேரத்தில் அந்தப்பகுதியிலே குடிப்பதற்குக் கூட நல்ல தண்ணீர் இல்லாத நிலையிலே இருக்கிறது. குடிப்பதற்கான தண்ணீரைக்கூட பல மைல்கள் சென்று எடுத்துவரும் ஒரு நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றி, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்லயான வாழ்வை ஏற்படுத்தக் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே, இப்பொழுது அந்தப்பணியை மேற்கொண்டு சிறப்பு நீர்ப் பாசனப் பிரிவினா ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் அங்கே பல புதிய குளங்களை ஏற்படுத்தி, ஓடிவரக்கூடிய தண்ணீரை வைப்பாற்றிலே மூன்று இடங்களில் அணைகட்டி பல குளங்களை நிரப்புவதற்கான திட்டத்தைத் தீட்டி அது அரசினர் பார்வையில் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக நிறைவேற்றி அந்தப் பகுதியை நல்லமுறையில் மாற்றம் செய்யும் என்று நம்புகிறேன். கூடிய விரைவில் அதைச் செய்யவேண்டுமென்றும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டபிறகு அமைதி குலைந்து விட்டது, அராஜகம் தலைவிரித்தாடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நடந்த ஒரு சம்பவத்தை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த 1967-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் அறிஞர் அண்ணா பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடினோம். அதற்காக வேம்பார் என்ற இடத்திலே ஒரு பொதுக்கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்தக்கூட்டத்தில் நானும் பல தோழர்களும் பேசவிருந்தோம். ஆனால் கூட்டம் ஆரம்பம் ஆனவுடனே அந்த ஊர் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்தக் கூட்டத்தை நடத்தவிடாமல் கல்லை எறிந்து அங்கே மேடையிலேயுள்ள குழல் விளக்குகளை உடைத்து பெரும் கலகத்தை உண்டாக்கினார்கள். தாய்மார்கள் அலற அலற ஓடக்கூடிய அளவில் விரட்டிவிரட்டி அடித்தார்கள். அந்தக் கலகத்தில் என் மீதும், தோழர் ஒருவர் மீதும் கல்லை வீசினார்கள். அந்த நிகழ்ச்சியைக் கண்டிக்க வேண்டிய காங்கிரசார் அந்த நேரத்தில் என்ன சொன்னார்கள்? அந்தக்கூட்டம் நடத்த இரண்டு தினங்கள் கழித்து தூத்துக்

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி] 1968 பிப்ரவரி 17

குடியிலே காங்கிரஸ் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது. அன்றைய அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் கலந்து கொண்டு பேசிய நேரத்தில் அந்த வேம்பார் நிகழ்ச்சியைக் கண்டிப்பதை விட்டுவிட்டு அந்த நிகழ்ச்சியை அப்படித்தான் செய்வார்கள் என்ற முறையிலே, அதற்கு உற்சாகமூட்டத்தக்க அளவுக்கு பேசினார்கள். இதன்காரணமாக காங்கிரஸ்காரர்கள் மனதிலே என்ன எண்ணி இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே குழப்பம் ஏற்படவேண்டும், அந்தக் குழப்பத்தின் காரணமாக இந்த ஆட்சி மீது களங்கத்தைச் சுமத்த வேண்டுமென்றுதான். அதன் காரணமாகத்தான் இவ்வாறெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த வாதத்தை அவர்கள் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, இந்த ஆளுநர் பேரவையிலே மொழிப்பிரச்சினையைப் பற்றி மிகத்தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலேயுள்ள மாணவர்கள் நல்லமுறையிலே நமது கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டார்கள். இந்த மொழித் தீர்மானமானது உண்மையிலேயே நம் வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு ஒரு மாபெரும் ஏற்பாடாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்): இத்துடன் இன்றைய பேரவை நடவடிக்கைகள் முடிவுறுகின்றன. மீண்டும் நாளை மறுநாள் காலை 9 மணியளவில் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders,

‘NIL’.

B. Reports, Notifications and Other Papers.

† 8. Demands for Grants for Further Expenditure and Detaild Supplementary Estimates thereof for the year 1967-68 (English and Tamil).

† 9. Notice of Demands for Grants for Further Expenditure in the year 1967-68 (English and Tamil).

† 10. Speech of Hon. the Chief Minister presenting the First Supplementary Estimates for the year 1967-68 (English and Tamil).